

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 14CoP/5/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2523200630
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 08. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Bundzel
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2523200630.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľubomíra Bundzela a sudcov JUDr. Róberta Foltána a JUDr. Kristíny Srnkovej, vo veci starostlivosti súdu o maloletého A. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Piešťany, dieťa rodičov – matka: B. C. D., nar. XX.X.XXXX, bytom E. XXX/X, F., zastúpená Advokátskou kanceláriou RS legal, s.r.o., so sídlom Frankovská 18, Bratislava a otec: G. A., nar. XX.X.XXXX, bytom H. I. XX/XX, J. K., za účasti Krajskej prokuratúry Trnava, so sídlom Dolné Bašty 1, 917 44 Trnava 1, o návrhu matky na rozhodnutie súdu pri nezhode rodičov, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Trnava č.k. PN-6P/33/2023-82 zo dňa 19.9.2023 takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1.

Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. udelil súhlas, aby maloletý A. A., nar. XX.XX.XXXX navštevoval Základnú školu v F. a výrokom II. rozhodol o tom, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2.

Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil podľa ustanovení § 35 Zákona o rodine ako aj § 20 ods. 2 veta prvá a § 20 ods. 5 zák. č. 245/2008 Z.z. o výchove a vzdelávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len Školský zákon) ako aj článku 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že matka maloletého sa domáhala, aby súd udelil súhlas na zápis maloletého do 1. ročníka Základnej školy na E. L. M. XXXX/XX E. H. s odôvodnením, že maloletý je zverený do jej osobnej starostlivosti, pričom je potrebné a nevyhnutné, aby maloletý navštevoval základnú školu v mieste svojho trvalého bydliska, resp. v dostupnom okolí trvalého bydliska. Poukázala ďalej na to, že ostatná úprava výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému bola určená rozsudkom súdu prvej inštancie sp. zn. 13P/163/2019 dňa 21.7.2022 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave sp. zn. 11CoP/96/2022 zo dňa 11.4.2023. Ďalej uviedla, že maloletý A. žije v spoločnej domácnosti s ňou ako aj jej terajším manželom, s ktorým uzavrela manželstvo dňa 18.6.2022 ako aj s jej starším synom D. K., ktorý pochádza z jej predchádzajúceho manželstva. Poukázala ďalej na to, že syn D. K. navštevuje Základnú školu v H. J. E. L., s maloletým A. majú pekný súrodenecký vzťah a preto považuje za vhodné, aby súrodenci navštevovali rovnakú základnú školu. Vzhľadom na nezhody s otcom maloletého A. ohľadom výkonu rodičovských práv a povinností, ktorý odmieta dať písomný súhlas na zápis maloletého A. do Základnej školy na E. L. E. H., žiadala návrhu vyhovieť. V priebehu konania bolo zistené, že maloletého nie

je možné zapísať do tejto základnej školy, nakoľko na základe informácie poskytnutej riaditeľom tejto základnej školy nebolo už žiadne voľné miesto v prvom ročníku. Za tohto stavu matka maloletého žiadala, aby maloletý bol predbežne zapísaný do 1. ročníka na Základnej škole v F..

3.

Súd prvej inštancie konštatoval, že predmetom konania je nezhoda rodičov pri výbere základnej školy, ktorú bude maloletý navštevovať, pričom požadovala, aby súd udelil súhlas na návštevu Základnej školy v F.. Bolo zistené, že maloletý A. pochádza z partnerského vzťahu rodičov, ktorí spolu nežijú a podľa poslednej úpravy výkonu ich rodičovských práv a povinností bol maloletý zverený do osobnej starostlivosti matky, čo vyplýva z rozsudku Krajského súdu v Trnave č.k. 11CoP/96/2022-914 z 11.4.2023, ktorým odvolací súd zmenil rozsudok Okresného súdu Piešťany sp. zn. 13P/163/2019 z 21.7.2022. Voči tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal otec maloletého dovolanie. Matka maloletého ďalej uviedla, že maloletý nastúpil 4.9.2023 do školy v F., bol zverený do jej osobnej starostlivosti s tým, že otec je oprávnený sa s ním stykať každý párný týždeň v stredu od 17.00 hod. do nepárneho pondelka do 7.30 hod., pričom reálne to prebieha tak, že ona maloletého zavezie k otcovi, on ho vozí do školy a v pondelok si maloletého vyzdvihne zo školy. Otec s návrhom matky nesúhlasil s odôvodnením, že Krajský súd v Trnave ako odvolací rozhodol v neprospech maloletého, pričom proti tomuto rozhodnutiu podal dovolanie. V rámci aktuálnej úpravy styku, každý druhý týždeň vozí maloletého do školy vzdialenej od jeho bydliska 70 km, čo je finančne nákladné, keďže precestuje 200 eur mesačne a ešte posielala matke pre maloletého výživné v sume 150 eur. Podľa jeho názoru by bolo ideálne, keby maloletý navštevoval Základnú školu v F. ako aj v J. K..

4.

Kolízny opatrovník nepovažoval za najlepší záujem to, aby maloletý navštevoval dve školy.

5.

Súd prvej inštancie uviedol, že právo rozhodovať o záležitostiach dieťaťa patrí zásadne obom rodičom. Pokiaľ sa však títo nedohodnú v podstatnej otázke súvisiacej s výkonom rodičovských práv a povinností, týkajúcej sa osoby maloletého dieťaťa je na mieste, aby na návrh jedného z rodičov (či oboch) rozhodol súd o tom, čo je v najlepšom záujme dieťaťa. Keďže v prejednávanej veci je nesporné, že otec maloletého vyslovil nesúhlas so začatím plnenia povinnej školskej dochádzky maloletého na Základnej škole v F., boli dané podmienky pre postup podľa ustanovenia § 35 Zákona o rodine, pretože niet sporu o tom, že otázka vzdelávania dieťaťa a plnenia si povinnej školskej dochádzky je vecou podstatnou. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že z hľadiska prioritného a určujúceho cieľa v tomto konaní je nepochybne v záujme maloletého, aby si tento naďalej plnil povinnú školskú dochádzku na základnej škole zvolenej matkou. Nástup do základnej školy predstavuje pre maloleté dieťa významnú zmenu, dieťa bude takúto zmenu ľahšie zvládať, ak bude v známom prostredí, kde má kamarátov, ktorí sú jeho spolužiakmi. Pokiaľ by mal maloletý navštevovať súčasne aj Základnú školu v J. K., išlo by o neznáme prostredie s malou pravdepodobnosťou, že by jeho spolužiakom bol niektorý z jeho kamarátov. Okrem toho by bolo pre neho náročné striedať každý druhý týždeň školu v meste s iným výchovno-vzdelávacím procesom, s inými učiteľmi, s inými spolužiakmi a s inými aktivitami a pod., navyše keď je iba prvákom a všetky aktivity súvisiace s nástupom do školy sú pre neho nové. Súd prvej inštancie v tejto súvislosti zdôraznil, že striedanie dvoch základných škôl počas školského roka je v rozpore s najlepším záujmom maloletého A..

6.

Vo vzťahu k argumentácii otca v súvislosti s časovou a finančnou náročnosťou, súvisiacou s úpravou jeho styku s maloletým, prvoinštančný súd poukázal na názor Krajského súdu v Trnave č.k. 11CoP/96/2022 zo dňa 11.4.2023 uvedený v odseku 15, ktorým je súd prvej inštancie viazaný, a v ktorom sa odvolací súd zaoberal otázkou nástupu maloletého A. do povinnej školskej dochádzky a vzdialenosťou medzi bydliskami rodičov, ktorá je cca 70 km, pričom cesta autom trvá cca 50 minút. Podľa názoru odvolacieho súdu, vyjadrenom v tomto rozhodnutí, nie je v záujme maloletého, aby navštevoval dve základné školy. V tejto súvislosti zdôraznil, že návšteva dvoch základných škôl v iných mestách, v inom prostredí, v iných výchovných a vzdelávacích podmienkach, odvolací súd považuje pre dieťa za frustrujúce, vyžadujúce si ustavičné prispôsobovanie sa existujúcim zmenám. Pre maloletého bude náročné zvyknúť si na pravidelnú školskú dochádzku, všetky školské povinnosti, ktoré budú preňho nové, a preto odvolací súd nepovažoval za vhodné a v záujme maloletého, aby sa to dialo v dvoch rozdielnych školách, v dvoch školských kolektívoch, kde by boli rozdielne metódy výučby, rozdielni učitelia, rozdielna rýchlosť výučby

a rozdielne učebné postupy. Taktiež skonštatoval, že maloletý bude tri dni z dvoch týždňov cestovať do školy z bydliska otca, čo bude predstavovať preňho určitý diskomfort, ktorý však vyvažuje prospech na budovaní vzťahu s otcom a aj zapojenie otca do vyučovacieho procesu, prípravy s maloletým na vyučovanie. O trovách rozhodol súd prvej inštancie v súlade s § 52 CMP.

7.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie otec maloletého, pričom žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil podľa § 391 ods. 1 CSP a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Namietal, že prvoinštančný súd rozhodol o nahradení súhlasu otca bez náležité zisteného skutkového stavu, dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a opiera sa v rozsudku mimo iné v bode 13. o údaje, ktoré sa nezakladajú na pravde. Nesúhlasil s tvrdením, že jeho syn nastúpil do školy a prostredia, ktoré pozná a kde má kamarátov, pretože toto konštatovanie je nepravdivé, nakoľko syn nastúpil do školy v F. a do materskej školy chodil v obci G.. Sám maloletý mu potvrdil, že v škole nepozná ani jedného spolužiaka a že je rád, že preňho prišiel, nakoľko nerád chodí do družiny. Za nepravdivú informáciu považoval aj konštatovanie, že ak by mal maloletý navštevovať školu v J. K., išlo by o neznáme prostredie s malou pravdepodobnosťou, že by jeho spolužiakom bol niektorý z jeho kamarátov. V tejto súvislosti zdôraznil, že žiadnym spôsobom neboli preukázané tieto tvrdenia. Syn nemá vytvorené väzby len v rodine matky, ale má vytvorené aj silné väzby a zázemie v rodine otca a má aj tam kamarátov, ktorých síce nie je veľa, ale niektorých pozná, nakoľko sa s nimi stretával pri rôznych aktivitách (v meste, na ihriskách, kúpalisku atď.). Zdôraznil, že do školy v J. K., na ktorej bol mimochodom zapísaný aj jeho syn, sa zúčastnil na dni otvorených dverí pre budúcich školákov a aj na zápise do prvého ročníka, ktorého sa zúčastnila a súhlasila aj matka, pričom dodatočne u riaditeľa telefonicky, resp. elektronickou poštou tento súhlas so zápisom zrušila. V tejto súvislosti ďalej otec uviedol, že maloletý bol pedagógmi chválený ako bystrý, šikovný a pohybovo nadaný, tak na dni otvorených dverí, kde s deťmi robil rôzne aktivity a tiež na zápise. Za tohto stavu považuje určite za vhodnejšiu školu v J. K. ako školu v F., ktorá má minimum žiakov a tiež je menej kvalitná. V závere svojho odvolania uviedol, že pokiaľ ide o striedanie dvoch škôl v prípade striedavej starostlivosti sa v rozsudku uvádza, že je v rozpore so záujmami maloletého, aby tento navštevoval dve základné školy. V tejto súvislosti poukázal na to, že súdy vyšších inštancií viackrát vo svojich rozhodnutiach uviedli, že ani väčšia vzdialenosť medzi bydliskami rodičov nemôže byť samo o sebe prekážkou pre zverenie dieťaťa do striedavej starostlivosti, a teda ani navštevovanie dvoch školských zariadení nemôže byť prekážkou striedavej starostlivosti.

8.

K odvolaniu otca sa vyjadrila aj Okresná prokuratúra Piešťany, ktorá žiadala rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdiť ako vecne správne, považovala ho za zákonné, dostatočne odôvodnené a predovšetkým vydané v najlepšom záujme maloletého dieťaťa.

9.

K odvolaniu otca sa vyjadril aj kolízny opatrovník, ktorý žiadal rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdiť a doplnil, že nie je v najlepšom záujme dieťaťa, aby navštevovalo dve školy. Okrem toho je v záujme maloletého, aby tento navštevoval jeden kolektív, jednu školu s uceleným výchovno-vzdelávacím procesom.

10.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP) po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 CSP), a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 65 a § 66 CMP), vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie bez potreby zopakovania či doplnenia dôkazov (§ 383, § 384 CSP a § 68 CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné.

11.

Predmetom odvolacieho konania bolo preskúmanie postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorý rozsudkom napadnutým odvolaním nahradil súhlas otca, aby maloletý A. navštevoval Základnú školu v F..

12.

Podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne (1). Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (2).

13.

Odvolací súd po oboznámení sa s napadnutým rozsudkom, odvolacou argumentáciou otca i obsahom celého spisu dospel k záveru, že súd prvej inštancie dostatočne zistil skutkový stav veci, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil, pričom súd svoje rozhodnutie náležite, logicky, ako aj dostatočným spôsobom zdôvodnil. Odvolací súd sa v podstate stotožňuje s právnymi závermi súdu prvej inštancie (okrem konštatovania zo strany súdu prvej inštancie, že maloletý je v známom prostredí a kde má kamarátov, mysliac Základnú školu v F.) obsiahnutými v odôvodnení napadnutého rozsudku, pričom v podrobnostiach na ne odkazuje v zmysle § 387 ods. 2 CSP. Ani s prihliadnutím na odvolaciu argumentáciu otca maloletého odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov prvoinštančného súdu odchýliť, pretože nemôže dať za pravdu odvolateľovi, ktorý v odvolaní neuviedol také skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé prívodiť zmenu odvolaním napadnutého rozsudku. Pokiaľ otec maloletého poukázal na to, že súdy vyšších inštancií (zrejme mal na mysli odvolací súd, resp. Najvyšší súd SR) viackrát vo svojich rozhodnutiach uviedli, že ani väčšia vzdialenosť medzi bydliskami rodičov nemôže byť samo o sebe prekážkou pre zverenie dieťaťa do striedavej starostlivosti, pričom pre výkon školskej dochádzky v dvoch školách existuje právny rámec, tak odvolací súd v tejto súvislosti zdôrazňuje, že takýto postup je možný v prípade, ak je dieťa zverené do striedavej osobnej starostlivosti, čo však nie je tento prípad, nakoľko maloletý je zverený do osobnej starostlivosti matky, čo je podľa názoru odvolacieho súdu rozhodujúcou skutočnosťou, na základe ktorej, súd prvej inštancie v predmetnej veci takto postupoval.

14.

V tejto súvislosti odvolací súd zdôrazňuje, že rozhodnutie súdu o zverení dieťaťa do osobnej starostlivosti jedného z rodičov nemá za následok to, že by druhý rodič stratil právo rozhodovať o záležitostiach týkajúcich sa maloletého dieťaťa, na strane druhej však súčasťou práv rodiča nie je právo obmedzovať prirodzené aktivity druhého rodiča súvisiace s jeho zamestnaním či zmenou bydliska, pričom sa javí byť nelogickým a odporujúcim záujmom maloletého dieťaťa zdieľajúceho domácnosť matky, aby sa prispôboval záujmom otca a dochádzal aj na vyučovací proces do inej základnej školy, nachádzajúcej sa v J. K..

15.

Súd prvej inštancie sa dostatočne zaoberal všetkými významnými faktormi, majúcimi vplyv na posúdenie výberu vhodnej školy pre maloletého z rodičmi ponúknutých alternatív a komplexným vyhodnotením okolností prípadu dospel k správne záveru, že plnenie školskej dochádzky v Základnej škole v F. bude v najlepšom záujme maloletého A., ku ktorému záveru dospel i odvolací súd. Základným kritériom v danom prípade bola predovšetkým dostupnosť školského zariadenia vzhľadom na relatívne nízky vek maloletého dieťaťa, ktoré je súdnym rozhodnutím zverené do osobnej starostlivosti matky, a preto optimálnym riešením je návšteva takého školského zariadenia, ktoré minimalizuje fyzickú a psychickú záťaž dieťaťa súvisiacu s dochádzaním do školy. Znamená to, že okrem neprimeraného zaťaženia dieťaťa by dochádzalo i k zaťažovaniu rodičov. Za tohto stavu možno konštatovať, že návšteva školského zariadenia v blízkosti trvalého bydliska maloletého, za stavu, že tento je zverený do osobnej starostlivosti matky bol jednoznačne v súlade s najlepším záujmom maloletého.

16.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného odvolací súd s poukazom na správnosť napadnutého rozhodnutia, toto rozhodnutie za použitia ustanovenia § 387 ods. 2 CSP potvrdil, vyhodnotiac argumenty odvolateľa ako nedôvodné.

17.

Pokiaľ otec maloletého namietal, že podal dovolanie voči rozsudku Krajského súdu v Trnave č.k. 11CoP/96/2022-914 zo dňa 11.4.2023, tak bolo odvolacím súdom zistené, že jeho dovolanie bolo uznesením Najvyššieho súdu SR č.k. 6CdoR/14/2023 dňa 24.1.2024 odmietnuté. V závere tohto rozhodnutia bolo konštatované, že odvolací súd pristúpil k zmene rozsudku súdu prvej inštancie v otázke úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému, keď striedavú osobnú starostlivosť rodičov nahradil zverením maloletého do osobnej starostlivosti matky, pričom ako rozhodujúce kritérium vyhodnotil záujem maloletého dieťaťa, spočívajúci v nástupe do prvého ročníka, pričom návštevu dvoch základných škôl považoval za frustrujúcu. V tejto súvislosti bolo konštatované, že odvolací súd svoje rozhodnutie podrobne odôvodnil a vysvetlil (bod 14 odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu) zdôrazňujúc, že je v záujme maloletého, aby mal možnosť zvyknúť si na pravidelnú školskú dochádzku, všetky školské povinnosti, ktoré budú preňho nové a zároveň nepovažoval za vhodné, aby sa tak dialo v dvoch rozdielnych školách s rozdielnymi metódami výučby, v dvoch školských kolektívoch atď. Dovolací súd tiež uviedol, že námietka otca maloletého ohľadom nedostatočne odôvodneného rozhodnutia odvolacieho súdu v časti o úprave styku otca s maloletým dieťaťom dôvodná nie je a zvyšné námietky, podradené dovolateľom pod odvolací dôvod podľa § 420 písm. f) CSP nezodpovedajú vyššie uvedeným ústavne konformným kritériám podradeným pod porušenie práva na spravodlivý proces na základe § 420 písm. f) CSP.

18.

O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 52 CMP v spojení s § 396 ods. 1 a 2 CSP, pretože žiaden z účastníkov nepodal návrh na ich priznanie v zmysle § 57 CMP.

19.

Rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).